Για την γαστριμαργία (Όσιος Αντίοχος ο Πανδέκτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιανουαρίου, 2023

Σε όλους είναι απαραίτητο **να κυριαρχούν στην κοιλιά τους**, και προπαντός σε αυτούς που θέλουν να υπηρετούν τον Θεό, έτσι ώστε και τη λατρεία προς τον Κύριο **να την τελούν με προθυμία και άνεση**. Εκείνος όμως που τρώει ακατάσχετα, μοιάζει με υπερφορτωμένο πλοίο που εύκολα το βουλιάζουν τα κύματα. **Το σώμα χρειάζεται την τροφή, όχι την τρυφή**˙ τη λιτότητα, όχι την αφθονία. Γιατί η τροφή και η λιτότητα ωφελούν και αυτό και την ψυχή, καθώς δίνουν τον νου οξύτητα και καθαρότητα και στο σώμα υγεία και ευεξία˙ αντίθετα, **η τρυφή και η αφθονία βλάπτουν** και τα δύο πάρα πολύ, καθώς χαυνώνουν και θολώνουν και λερώνουν τον νου, ενώ στο σώμα προκαλούν όχι μόνο ερεθισμούς και αισχρές επιθυμίες, αλλά και αλλεπάλληλες σοβαρές αρρώστιες. Γι' αυτό και οι ασκητές που ζουν πάντοτε με λιτότητα είναι πιο συνετοί, πιο σώφρονες και πιο υγιείς από εκείνους που καλοτρώνε.

Να αποφεύγουμε λοιπόν, αδελφοί, τον χορτασμό, για να μην ανάψουμε περισσότερο την έμφυτη φλόγα της σάρκας μας. Όπως εκείνος που ρίχνει ξύλα στη φωτιά φουντώνει τις φλόγες, έτσι και αυτός που δίνει στο σώμα άφθονες τροφές φουντώνει και ξεσηκώνει την επιθυμία. Παρόμοια και η πολυτέλεια των τροφών ευχαριστεί πρόσκαιρα τον λάρυγγα, **τρέφει όμως το ακοίμητο σκουλήκι της ακολασίας**.

Ο γαστρίμαργος μοναχός δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μόνο φόρου υποτελής στην κοιλιά του, και μετρά τις γιορτές των αγίων, ενώ ο εγκρατής μιμείται τη ζωή τους. Ο γαστρίμαργος για τίποτε άλλο δεν καμαρώνει, παρά μόνο για τη μεγάλη και ευρύχωρη κοιλιά, την αποθήκη των πολύτιμων γι' αυτόν και αγαπητών κοπράνων˙ λυπεί όμως το άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα του και το διώχνει μακριά του, γιατί αυτό δεν ανέχεται την δυσωδία και φεύγει από αυτόν. Όπως δηλαδή ο καπνός **διώχνει** τις μέλισσες, έτσι και **ο γαστρίμαργος τη χάρη του αγίου Πνεύματος**.

(Από το βιβλίο: Ευεργετινός: «Ήτοι Συναγωγή των θεοφθόγγων ρημάτων και διδασκαλιών των θεοφόρων και αγίων πατέρων, από πάσης γραφής θεοπνεύστου συναθροισθείσα.», Τόμος 2-ος. μετάφραση (Νεοελληνική απόδοση): Δ.

Χρισταφακόπουλος, Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", 2001, Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr*)*